

holdt ved Siden af mange andre Udgifter, vi votere. Hvorledes disse 1,000 Rb. skulle decourteres, er Noget, som vil ligge i den høitærede Indenrigsministers Haand. Det er fra een Side blevet antydet, at man maaskee kunde trække denne Sum fra det Beløb, der er tilkænkt det jydsk Hedeelskab; fra en anden Side har man meent, at man kunde decourtere den i Bevillingen til det Staarupgaardsk Institut, og vi hørte nu nylig af den ærede sidste Taler, at den kunde trækkes fra den for det kongelige Landhuusholdningselskab opførte Sum; jeg troer, at jeg i saa Henseende har forstaaet ham rigtigt. Den Dom, han sælbede over det sitstærkede Selskab, har nu vistnok i det Hele været lidt for streng, men Motiveringer for, at man burde decourtere denne Sum i Tilfaldet til det, troer jeg i alt Fald ikke kan holde Stik. Selskabet skal have understøttet et Skrift, hvori Principet om Sammenlægning udtales. Jeg har kun i meget kort Tid haft den Ære at være en af Præsidenterne for det kongelige Landhuusholdningselskab, og Piecen er i ethvert Fald udkommen, før jeg er kommen i denne Stilling, men jeg er ikke engang paa det Næne med, hvilken Piece det er, hvortil der er sigtet. Jeg troer imidlertid ikke, det skal kunne nægtes, at, hvis det kongelige Landhuusholdningselskab har udøvet en nyttig og gavnlig Virksomhed, er det netop for de mindre Besiddere, og det skal vistnok med Rette erkjendes, at det i saa Henseende har virket overordentlig gavnligt over det hele Land. Holde vi os til den allerhøieste Tid, troer jeg heller ikke, det skal kunne nægtes, at Selskabet har gjort et Skridt af meget stor Betydning for Landet, idet det nemlig har sat den overordentlig betydningsfulde Handel med Fedegvæg paa England i Gang, hvilken er af saa stor Betydning, at 8,000 Rb. eller 1,000 Rb. ved Siden deraf ere en aldeles forsvindende Sum. Jeg troer egentlig ikke, at jeg behøver at sige Mere om denne Sag, end jeg har gjort, især naar jeg holder mig til, hvad jeg begyndte med at sige, nemlig at den hele Sum, naar vi tale om Landvæsenets Betydning for hele Landet, er af en saa overordentlig ringe Størrelse.

Berg: Der er en Sag, hørende ind under den Deel af Indenrigsministeriets Budget, som vi for Tiden forhandle, hvilken jeg gjerne vilde bringe i den høitærede Indenrigsministers Erindring med et Par Ord. Vi have en Institution her i Kjøbenhavn, der hedder Vaterstouts-Institutionen. I Anledning af dennes Bestaaen affordres der enhver Smand, der her paamønstres eller afmønstres, 1 Stilling af hver Daler, som hans Fortjeneste andrager, og dette er en meget bethelig Udgift for den fattige Smand til en Institution, som han ikke har den allerfjerneste Nytte af. Jeg vil nok troe, at den i sin Tid blev stiftet i et meget godt Niemed, men Nødvendigheden af at fyldestgjøre dette Niemed er ikke længere tilstede, og til samme Tid, som det er til Beskøftning for Smanden, der har en temmelig daarlig Fortjeneste, er det tillige en ikke ringe Tidsspilde og Uleilighed for Skibsførerne og altsaa ofte til ikke lidet directe Tab for Reederne, idet Skibsførerne, foruden at henvende sig med Bemandsingslisterne til den kongeligt udnævnte Mønstningsbeskytter her i Kjøbenhavn, tillige skulle forevise dem for Vaterstouten. Der skal vel ikke betales noget Gebühr derved, men der falder dog gjerne Gebühr af ved saadanne Leiligheder. Dette skal jeg imidlertid ikke omtale, det er en meget underordnet Sag for Skibsførerne; men denne Forpligtelse foranlediger ofte Ophold for dem, hvilket kan skade dem meget paa deres Reiser, idet det ikke altid er Tilfældet, at disse to Contoirer holdes lige længe aabne eller ere lige parate til at expedere Vedkommende. Min Hensigt med disse Bemærkninger er ikke her paa Stedet at faae et bestemt Svar paa min Hensigt til den høitærede Indenrigsminister, men det er kun at gjøre ham opmærksom paa det her Frembragne og at henstille til ham, om han ikke ved næriere Overveelse maatte finde, at han administrativt kunde hæve denne Institution eller, forsaavidt den har andre Forretninger, for hvilke det i communal Henseende maatte være rigtigt at bibeholde den, da at fritage Smandene og ogsaa Skibsførerne for den Forpligtelse, som de have til at indfinde sig hos Vaterstouten ved Af- og Paamønstring.